

105 JAAR

Speciale editie van *In Good Company* ter gelegenheid van het
105-jarig bestaan van de Koninklijke Industriële Groote Club

OOSTENDORP

vakmanschap sinds 1968

Vlasakker 12
3417 XT Montfoort

T (0348) 47 19 21
E info@oostendorp.biz
I www.oostendorp-stoffering.nl

Ons vakmanschap, *van ontwerp tot realisatie*, maakt het mooier!

De liefde voor ons ambacht en de passie om hoogwaardige kwaliteit te leveren in diverse disciplines binnen de stoffering zit in onze roots. Dit doen wij voor het Rijk, architecten, antiquairs, musea en particulieren op het gebied van zowel klassieke, als moderne meubelstoffering, wandbespanning en interieurstoffering.

03

33

37

09

Coverfoto:
Jan Vonk

IGC: 105 jaar oud en nog springlevend

Dit jaar bestaat de Koninklijke Industriële Grote Club 105 jaar. De redactie van In Good Company brengt ter gelegenheid hiervan een speciaal jubileumnummer uit van het magazine.

Wij hebben voor dit nummer een 'ronde gebouw' gemaakt, om de ingrijpende veranderingen die de laatste vijf jaar gerealiseerd zijn te beschrijven. Samen met Maarten Rijkens heeft Ton de afgelopen jaren de collecties van de Club, waaronder het zilver en de schilderijen, in kaart gebracht en beschreven. Veel hiervan komt terug in deze bijdrage. Naast de beschrijving van het gebouw Industria heeft de ordening van het archief geholpen om te bepalen welke van de voornamelijk Nederlandse leveranciers, ambachtslieden en kunstenaars het pand Industria hebben ingericht en verfraaid. Wij danken hierbij Aart Oxenaar, Ingeborg de Roode, Wouter Kloek, Radboud van Beekum en Louise de Blécourt voor de kennis die zij ons hebben aangereikt.

Op de volgende pagina's geven wij een beeld van wat er de afgelopen vijf jaar is verbouwd, vernieuwd en gerestaureerd binnen het gebouw Industria, de thuishaven van de Club. Van de schilderijen tot het zilver, van Clubzaal tot Kluiskamer: alles is grondig onder handen genomen. De historie van het gebouw is gerespecteerd maar alles is aangepast aan de eisen van deze tijd. Het resultaat mag er zijn en dat levert een prachtige ambiance op voor de leden en bezoekers van de Club.

Marianne van Embden

Ton van der Stap, bestuurslid Stichting Erfgoed Koninklijke IGC

INHOUD

- 05** 105 jaar en nog springlevend
- 06** Gebouw en inrichting
- 08** Uitzicht
- 10** Hal & trappenhuis
- 16** Bestuurskamer
- 20** Clubzaal
- 24** Dameszaal | Bar
- 26** Rienstra's Eetzaal
- 32** Tweede verdieping
- 34** Grote zaal
- 36** Koepel
- 37** Omgeving
- 40** 105 jaar IGC: vooruitblik door de leden

Een uitgebreider historisch overzicht is te vinden in het Jubileumboek uit 2013, dat digitaal beschikbaar is via de website van de Club.

105 JAAR KONINKLIJKE INDUSTRIEELE GROOTE CLUB

GEFELICITEERD!

*Namens team Kolibrie HRM voor Horeca feliciteren wij
de Koninklijke Industrieele Groote Club
met het 105 jarig bestaan!*

105 JAAR

en nog springlevend

Menig honderdjarige legt het loodje na het vieren van een jubileum, het bezoek van de burgemeester en een feestelijk diner, maar de IGC is na de viering van het honderdjarig bestaan met vernieuwd elan verder gegaan. De Club is ingrijpend verbouwd, het zilver en de schilderijen zijn na inventarisatie zorgvuldig gereinigd en waar nodig gerestaureerd.

Wat wij hebben beschreven is een “rondje gebouw”: wat zijn de veranderingen en verbeteringen die zijn aangebracht tijdens de laatste vijf jaar en welke aanvullende informatie is gevonden over de Koninklijke IGC en haar inrichting en kunstcollectie.

In de rubriek Gebouw en inrichting wandelen we door het pand, waarbij we stilstaan bij Hal & trappenhuis, de Bestuurskamer met de naastgelegen Dameszaal, de Clubzaal, Bar en vernieuwde Eetzaal. Vervolgens gaan we naar de tweede verdieping waar we achtereenvolgens een bezoek brengen aan de Damzaal, Bibliotheek, Kluiskamer en de Grote Zaal en ten slotte de Koepel.

Een uitgebreider historisch overzicht is te vinden in het Jubileumboek uit 2013, dat digitaal beschikbaar is via de website van de Club.

Gebouw en inrichting

De architect Foeke Kuipers heeft het gebouw in 1912 ontworpen in opdracht van de effectenfirma P.N. van Eyck, die er later van afzag. Na de bouw werd het gebouw gehuurd door onder andere de Industriële Club en enkele bedrijven en winkeliers. Ook de aankleding van de vertrekken werd door Foeke Kuipers ontworpen in navolging van zijn leermeester Berlage. Hij had daarvoor een team van ambachtslieden en kunstenaars die zijn ideeën uitvoerden.

Het gebouw Industria is daarmee als gesamt-kunstwerk een van de bijzonderste gebouwen uit het begin van de 20ste eeuw. Het interieur is goed bewaard gebleven. Het was uitdrukkelijk de bedoeling van het toenmalig bestuur “om zo mogelijk uitsluitend Nederlandsch fabricaat te gebruiken voor de inrichting van de Club”.

Wandeling *door het gebouw*

Hal & trappenhuis

De oorspronkelijke hal en het trappenhuis **1** waren bij de oplevering geheel open, van begane grond tot het dak. In de jaren dertig is deze opening op alle verdiepingen dicht gemaakt, waarschijnlijk om meer ruimte te creëren. Tussen 2015 en 2018 is het pand aan de buiten- en binnenkant volledig gerestaureerd. De verbouwing is uitgevoerd door de IVY Group in opdracht van de RJB Group. Daarbij is zeer professioneel te werk gegaan onder leiding van het architectenbureau ZZDP. De liften zijn vernieuwd en de hal is aangepast.

Directe aanleiding voor de restauratie van het trappenhuis was de inrichting van een hotel op de derde tot en met de zesde verdieping. Omdat de Koninklijke IGC de tweede verdieping voor de helft en de derde geheel in gebruik had, stelde de eigenaar voor dat de IGC de gehele tweede verdieping zou krijgen. De leden zijn hiermee akkoord gegaan, mede omdat de eigenaar aanbod een nieuwe bibliotheek te bouwen.

12 HAL & TRAPPENHUIS

IN GOOD COMPANY NR. 91 AUGUSTUS - DECEMBER 2018

Zeer bijzonder is dat het atrium, naar origineel voorbeeld, vanaf de tweede verdieping tot aan het glazen dak is opengemaakt, waarbij tevens de betegelde balustrades zijn hersteld. Zo ontstond weer de natuurlijke lichtinval vanuit de koepel door de verschillende vloerlagen heen **8 9 13 14 17**. Om praktische redenen is er een geluidsscheiding aangebracht tussen de Club en het hotel in de hal op de tweede verdieping. Tijdens de werkzaamheden aan de vloer van de eerste en tweede verdieping werden de oude glastegelvloeren uit de jaren dertig zichtbaar **13 14 17**. Sinds de zomer van 2017 wordt de entree op de begane grond gedeeld met hotel TwentySeven **2 3 6 7**.

Intrigerend zijn de toegepaste zevenpassen in de balustrades van het trappenhuis en in de granito-vloeren **10**. Deze figuur is opmerkelijk, want het is geen gangbaar motief. Zeven is een sacraal getal dat vervulling of voltooiing betekent. De voorstellingen op de tegels zijn speels; zo zien we onder andere muisjes die genieten van de korenaren **4 5**. De eigenaar heeft het ontbrekende tegelwerk opnieuw laten bakken door tegelfabriek Albarello uit Friesland.

14 HAL & TRAPPENHUIS

IN GOOD COMPANY NR. 91 AUGUSTUS - DECEMBER 2018

In de hal op de eerste verdieping liggen nu de glazen tegels uit de jaren dertig **13** **14**, afgeschermd door de glas-in-loodwand, gemaakt door de firma W.J. Le Nobel **12** **13** **15**.

De smeedijzeren trapleuning, gemaakt door de firma Becht uit Amsterdam, is een fraai staaltje Hollands ambachtswerk **11**. Achter de glas-in-loodwand, tegenover de Clubzaal, staat onder perspex de maquette, een origineel exemplaar uit de bouwtijd. Hier zijn de onderpuien nog zichtbaar die later zijn verbouwd. De maquette is in 2017 gerestaureerd, dankzij de Stichting Erfgoed **16**.

Bijzonder is dat ook de art deco lampen in de stijl van de Amsterdamse School, in 1916 geleverd door firma Winkelman en van der Bijl uit Amsterdam, nog steeds aanwezig zijn **12**.

16 BESTUURSKAMER

IN GOOD COMPANY NR. 91 AUGUSTUS - DECEMBER 2018

18

Bestuurskamer

De bestuurskamer **18** is volgens velen de mooiste kamer in het gebouw en is in volledig originele staat. Bij de opening in 1916 was dit de Leeszaal. De houten beeldjes onder aan de balken stellen onder andere verschillende ambachten voor **20** **21**. Ze zijn gemaakt door de beeldhouwer Anton Fortuin (1880-1967), die ook behoorde tot het team van Foeke Kuipers. Fortuin werkte onder andere ook samen met Kuipers aan Hotel de Roode Leeuw en het oude Stadhuis, tegenwoordig Hotel The Grand.

Zelfs de schemerlampen, geleverd door de firma L. Zélander uit Amsterdam, stonden er al in 1916 en zij hebben elke verandering overleefd. Opvallend is het schilderij in de schouw van de Amsterdamse schilder E.M. Eden, door hem zelf aangeboden ter gelegenheid van de opening van de Club. Dit schilderij is in de betimmering opgenomen. Het lijkt of er een stuk van het schilderij is afgesneden, maar het schilderen van de zee vanuit een laag standpunt was in die tijd in Engeland in de mode **19**.

De tafel en stoelen zijn ontworpen door het team van Foeke Kuipers, wat blijkt uit de door hem gesigneerde ontwerptekeningen die zich in het archief bevinden. De wandbekleding is velours van de Hengelose Trijpweverij, ook nog origineel uit 1916.

19

18 BESTUURSKAMER

IN GOOD COMPANY NR. 91 AUGUSTUS - DECEMBER 2018

De lambrisering is van mahonie met ebbenhouten lijsten, ingelegd met walnotenhou. Ook de deuren zijn origineel. De ramen, oorspronkelijk glas-inlood van de firma W.J. Le Nobel 25, zijn tijdens de renovatie in de jaren zeventig vervangen door glazen ramen. Daarbij zijn de wapens van de provincies gelukkig wel bewaard gebleven; zij hangen nu voor de ramen van de bestuurskamer 24 en van de Bar 45.

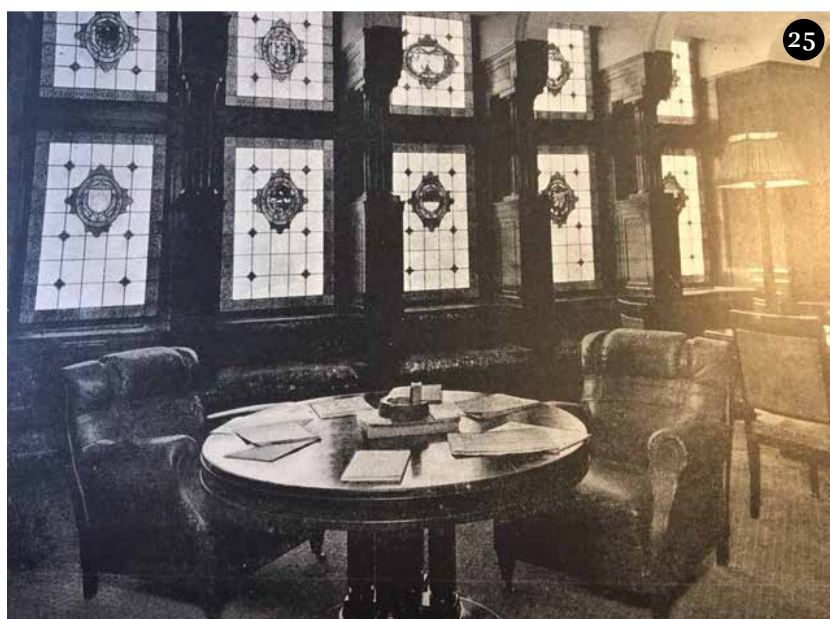
Een bijzondere bronzen buste staat in de hoek van de kamer; het is een beeldje van het hoofd van prinses Juliana, in 1935 gemaakt door de beeldhouwer Gerrit Jan van der Veen (1902-1944), de bekende verzetsstrijder 23.

In de Bestuurskamer zien we onder andere een fraai schilderij van Theofiele de Bock (1851-1904), een schilder behorend tot de Haagse School, *Visser in een roeiboot* 27, alsmede *Gezicht op de Westerkerk* van Frans Langeveld (1876-1939), die veel stadsgezichten heeft geschilderd 22.

Op de schouw zien we een bronzen jubileumbel, gegoten door de bekende Koninklijke Eijsbouts Klokkengieterij in opdracht van de Industriële Club ter gelegenheid van de viering van het zestigjarig bestaan in 1973. Bij die gelegenheid aanvaardde Prins Bernhard het beschermheerschap. Op de bel vinden we daarom het monogram van de Prins, het logo van de Industriële Club en het wapen van Amsterdam 26.

Clubzaal

Ook de Clubzaal ²⁸ is nog origineel, met dien verstande dat in de zomer vn 2017 het wandtextiel van de Hengelose Trijppweverij is vervangen. Dit was in zeer slechte staat nadat er honderd jaar was gerookt in deze ruimte. In samenwerking met Monumentenzorg is gekozen voor een nieuwe versie van dezelfde stof, gedessineerd met zeepaardjes. De leverancier van de wandbespanning is Oostendorp Meubelstoffering ³¹ ³² ³⁴. Op verzoek van de Rijksdienst Cultureel Erfgoed is het oude wandtextiel behouden gebleven; het is achter het nieuwe gespannen ³³. De lambrisering is van palissanderhout met coromandelpanelen, geleverd door de firma J.B. Hillen te Amsterdam. Zowel in het wandtextiel als in de lambrisering zijn gestileerde natuursymbolen verwerkt: we zien daarin vooral zeepaardjes ²⁹. Deze natuursymbolen zijn overgenomen uit het boek van de Duitse zoölog Ernst Haeckel (1834-1919) *Kunstformen der Natur* (1904). Theo Nieuwenhuis heeft de figuren uit dit boek gekopieerd.

In de Clubzaal staan, naast de baringang, een tafel en stoelen uit het atelier van Carel Adolph Lion Cachet (1864-1945). Deze Amsterdamse kunstenaar en meubelmaker werkte samen met Foeke Kuipers. Deze tafel met twaalf stoelen was speciaal ontworpen voor grote passagiersschepen, omdat het coromandelhout (gestreept ebbenhout) erg zwaar is en de meubels daarom niet gemakkelijk verschuiven. Deelgenoten van het Scheepvaarthuis aan de Stadhouderskade te Amsterdam gaven overtollig meubilair van de passagiersschepen cadeau aan de IGC. Mr H.G. Heuzeveldt, destijds vicevoorzitter Raad van Bestuur KNSM, was in de jaren tachtig bestuurslid van de IGC en zo kwamen de prachtige stoelen van de *Johan van Oldenbarnevelt* bij ons terecht. De resterende zes stoelen zijn in bruikleen bij Het Scheepvaartmuseum.

Rechts van de ingang vinden we de leestafel ³⁷, met daarboven het fraaie schilderij van Betsy Westendorp-Osieck, waarop C.G. Vattier Kraane is afgebeeld, een belangrijk ondernemer in zijn tijd en mede-oprichter van De Industriële Club. Een mooie plek voor deze zeer sociaal betrokken man,

die ook zeer kunstminnend was; samen met Sam van Eeghen en Pieter van Leeuwen bracht hij een van de belangrijkste moderne kunstcollecties van Nederlandse schilders samen in het burgemeestershuis van Amsterdam **38**. Zie ook pagina 34.

Rond de “open haard” bevindt zich de favoriete zithoek van veel Clubleden. Helaas is door een vroegere eigenaar de schoorsteen verwijderd en is het sindsdien een gashaard. Het marmer van de schouw is versierd met scheeps- en handelssymbolen, gemaakt door de Amsterdamse beeldhouwer Willem Bernardus IJzerdraat (1872-1948) **36**. Hij heeft vermoedelijk ook het houtsnijwerk in de schouw van de Damzaal gemaakt. Boven de zithoek is het plafond verlaagd voor de airconditioning die bij de opening in 1916 al operationeel was **35**!

In alle ruimtes van de Koninklijke IGC bevinden zich klokken. Zowel in de Clubzaal als in de Bar zijn deze in de lambrisering opgenomen. Ook de klokken zijn gerestaureerd en functioneren nog steeds **29**.

36

37

38

De Dameszaal

Dit charmante zaaltje werd gebruikt om de dames, die destijds geen lid konden worden van de Club, te laten wachten tot de heren klaar waren om naar huis te gaan ³⁹. De Dameszaal had een aparte toegang direct vanaf de hal; deze deur (links op de foto) is niet meer in gebruik als doorgang.

In deze ruimte hangt zeer toepasselijk het portret van mevrouw A. Verschuyl-Veltman, van 1938 tot 1946 voorzitter van de met ons gelieerde Lyceumclub, geschilderd door George Claassen (1890-1975), compleet met wapen en haar Franse onderscheiding ⁴⁰.

Bar

Het meubilair in de Bar is nog origineel, met tafels en stoelen ontworpen door het bureau van Foeke Kuipers. De hanglampen zijn (op enkele details na) origineel en derhalve mooie voorbeelden van de art deco Amsterdamse School ⁴⁵. De bar zelf is in de jaren negentig verplaatst en vernieuwd. Daarachter hangen voor de ramen delen van de oorspronkelijke glas-in-loodramen ²⁵, de provinciewapens en andere motieven die bij vernieuwing van de vensterramen in de jaren '80 zijn verwijderd ⁴¹.

Achter de bar hangen een paar rariteiten. Zo vinden we fraai ingelijste fragmenten van een boot en kleding. In 1831 blies Luitenant ter Zee Jan van Speijk, opgegroeid in het Burgerweeshuis in Amsterdam, tijdens de Belgische opstand zijn kanonneerboot op, om te voorkomen dat deze in handen zou vallen van de Antwerpenaren. Hierbij

kwamen behalve hijzelf ook 28 bemanningsleden om. Zijn kreet: “...dan liever de lucht in” is een onderdeel van onze taal geworden. Vrienden van leden schonken twee bijzondere lijsten aan de Grootte Club Doctrina en Amicitia. In de ene een stuk wrakhout, stuk van een rolpaard, dat is opgevist uit de Schelde 42. De andere lijst bevat een stuk kleding “in het Uur des doods gedragen” met de

vlaggen van Nederland, Amsterdam en Oranje 43. Van Speijk werd gezien als een held; hij is begraven in de Nieuwe Kerk.

Daarnaast vinden we in de Bar de ingelijste sleutel met oorkonde die herinnert aan de opening van het gebouw Industria op 8 januari 1916 door de toenmalige minister F.E. Posthuma 44.

Van Restaurant naar Rienstra's Eetzaal

De huidige Eetzaal is de afgelopen dertig jaar een aantal malen vernieuwd. De laatste keer was in de zomer van 2017 en is uitgevoerd in samenwerking met architect Paul Linse van Studio Linse. Het plafond is toen teruggebracht in de oude staat, de verlichting aangepast 48 50 51 55.

Nieuw zijn de vitrinekasten voor het tonen van het zilverwerk. Opvallend daarin zijn twee rijkversierde kandelaars, van eerste gehalte zilver en deels verguld uit 1874, aangeboden door de leden van de Grootte Club ter gelegenheid van de opening van het nieuwe gebouw aan de Kalverstraat in 1931. De zilvercollectie is in 2017 gerestaureerd door de firma Lyppens. De meeste van de kandelaars zijn afkomstig uit de Grootte Club Doctrina et Amicitiae, waarmee de Industriële Club in 1975 is gefuseerd. Zij zijn voorzien van inscripties van lustra en jubilea 58. Een bijzonder stuk is het zilverplate tafelstuk met palmboom, kameel en twee Arabieren, een oase op tafel. Het is een conversation piece uit Engeland, gemaakt door Elkington & Co, met het jaarteken 1858 47.

Opvallend is de grote hanglamp boven de stamtafel. Deze hing tot voor kort in de entree van het gebouw. De lamp is een topstuk van Mario-Ernest Sabino (1878-1961), een Franse glaskunstenaar en ontwerper van lampen. Na restauratie heeft deze lamp een prominente plaats gekregen in de vernieuwde Eetzaal 52 56, vernoemd naar oud-voorzitter Frans Rienstra 46.

Twee schilderijen vallen op in de Eetzaal. Allereerst *De gedekte tafel*, in 1907 geschilderd door de van oorsprong Franse schilder Joseph-Marius Avi (1871-1925), een raadselachtig schilderij. De toeschouwer kan slechts raden wat er is gebeurd. De weggeschoven stoel, het plotselinge vertrek... 53 54. Ook *De rode loper* uit 1920, van de hand van schilder Martin Monnickendam (1874-1943) geeft aanleiding tot fantasieën. Het paar stapt in een grote barokke ruimte, de klok staat op 12 uur. En dan? 49 60

Het geheel is een prachtige mix van oud en nieuw waarin de tafelstukken mooi tot hun recht komen, in samenspel met het serviesgoed en bestek met Clublogo. Een fraaie omlijsting van een goed maal in goed gezelschap 57 59.

30 RIENSTRA'S EETZAAL

IN GOOD COMPANY NR. 91 AUGUSTUS - DECEMBER 2018

Tweede verdieping

Na de ruil van de verdiepingen heeft de eigenaar op zeer professionele wijze de verbouwing van de tweede verdieping ter hand genomen. De nieuwe Damzaal werd volledig gerestaureerd en uitgebreid, de Kluis werd gerestaureerd en er werd een compleet nieuwe Bibliotheek gebouwd, in de stijl van de oude **63** **65**.

In de hal hangt pontificaal het *Winters Boslandschap* van de schilder uit de Haagse School Louis Apol (1850-1936). Apol heeft in 1880 een barre tocht naar Spitsbergen gemaakt om inspiratie op te doen voor zijn sneeuwlandschappen. Jarenlang werd onterecht aangenomen dat het een herfstlandschap was. Zo dramatisch was de verkleuring door de sigaren- en sigarettenrook! Het doek is in 2014 gerestaureerd door mevrouw Dorota Burgin **61**.

Nieuw is de bibliotheek, waar de boekencollectie te vinden is. Daarbij zijn veel gedenkboeken, geschonken door (bedrijfs)leden. De wanden zijn bespannen met nieuw ge-

weven behang geleverd door Oostendorp Meubelstoffering waarop de verschillende schilderijen goed uitkomen **62**.

Bij de restauratie van de Damzaal zijn vier replica's van de oorspronkelijk aanwezige marmeren pilaren bij de schouw geplaatst **66**. Het houtsnijwerk, vermoedelijk van de hand van Willem IJzerdraat, stelt de vijf continenten voor. In de hoek, in een kast, is de oude wasbak nog aanwezig.

Tussen de Bibliotheek en de Damzaal is de Kluiskamer gebouwd. Daarin is de indrukwekkende kluisdeur van de Rotterdamsche Brandkastenfabriek De Haas nog steeds aanwezig, nu als bijzonder object. Hier hangt het beroemde schilderij *Kermis in Laren* van de Larense schilder Cornelis Vreedenburg (1860-1946) **64** **67**.

Grote Zaal

De Grote Zaal is voorzien van een eikenhouten lambrisering en wandkasten, aangebracht door de Amsterdamse firma J.J. Spree. Het grote schilderij van Hobbe Smith (1862-1942), *Havengezicht op het IJ*, (1915) is de blikvanger in de zaal. Smith bewonderde het werk van Jacob Maris, hetgeen te zien is aan zijn impressionistische manier van schilderen. Ter gelegenheid van de ENTOS, de Eerste Nederlandsche Tentoonstelling op Scheepvaartgebied, maakte Hobbe Smith een twaalfstal grote doeken met havenwerkzaamheden. Toenmalig bestuurslid van de Industriële Club C.G. Vattier Kraane (1864-1954) ³⁸ was tevens voorzitter van de Commissie die ENTOS organiseerde en een van de oprichters van Het Scheepvaartmuseum dat uit de ENTOS is voortgekomen. Vermoed wordt dat een van die ENTOS-doeken, *Havengezicht op het IJ*, door of namens hem is aangeschaft. Het illustreert dat de oprichters van de Industriële Club nauw betrokken waren bij de groei van de haven ⁶⁸ ⁶⁹. Op de tweede verdieping bevinden zich tevens de kantoren van de Club.

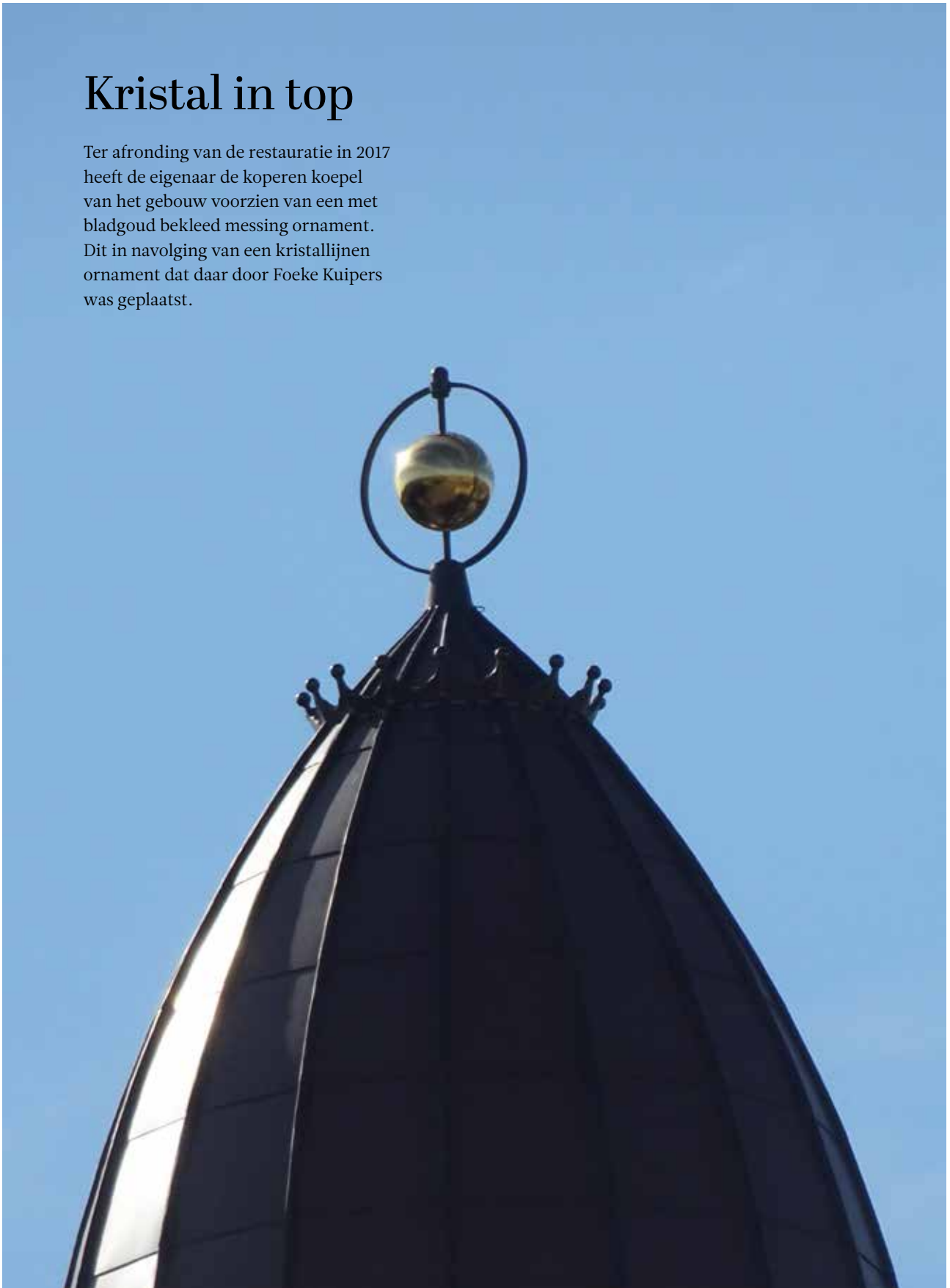

Kristal in top

Ter afronding van de restauratie in 2017 heeft de eigenaar de koperen koepel van het gebouw voorzien van een met bladgoud bekleed messing ornament. Dit in navolging van een kristallijnen ornament dat daar door Foeke Kuipers was geplaatst.

Koninklijke halte

Op 21 juli 2018 opende de kersverse burgemeester Femke Halsema de gloednieuwe Noord/Zuidlijn. In beeld: halte Koninklijke IGC, alias Rokin.

Ik kijk naar jou
Met mijn ogen vol vuur
Mijn liefde voor jou
Zal nooit verdwijnen
Ik drink jouw bloed
Bij iedere stap
Jij leeft in mij
Tot het einde
Amsterdam

Amsterdam, o oude wolf
Ik loof je niet om je grachten
Maar om de vrijheid die mij bevrijdt
Van het kwaad in mijn gedachten
Amsterdam*

* Oude wolf van Trio Bier werd in 2011 door lezers van *Het Parool* gekozen tot Amsterdams lijliefd.

105 JAAR IGC: bejaard of bij de tijd?

Een royale salon. Banken, tapijten en zachte verlichting op de Dam.
Open haard, bar, restaurant. Een warme sfeer. Een diversiteit aan Clubleden.
Een goed gesprek, geheven glas, een hapje eten. De ideale plek om de geest te scherpen en te ontwikkelen, relaties aan te gaan of te bestendigen.

1870 Oprichting Sociëteit de Grootte Club met als doel 'in goed ingerichte lokalen het gezellig verkeer te bevorderen tussen haar leden'. Het pand op de hoek van de Kalverstraat en de Dam werd aangekocht.

1913-1916 Bouw gebouw Industria, ontworpen door architect Foeke Kuipers

1926 Coco Chanel lanceerde in Vogue de little black dress: eenvoudig en betaalbaar voor vrouwen uit alle sociale klassen

1931 Inmetseling van de gedenksteen in het gebouw van de Grootte Club aan de Kalverstraat ter gelegenheid van de ingebruikneming van de uitbreiding

1945 Duitse militairen schieten vanaf het balkon van De Grootte Club (hoek Kalverstraat). 32 Doden en ruim 100 gewonden. #herdenken

1913

Ten huize van ondernemer de heer Goedkoop wordt de Industrieele Club opgericht

1922

Fusie Doctrina et Amicitia met Sociëteit de Grootte Club tot Sociëteit De Grootte Club Doctrina et Amicitia

1930

Marlene Dietrich in smoking

WO II

De Duitsers nemen het pand hoek Kalverstraat - Dam in beslag

1950

James Dean #jeans

Het sociëteitsleven van de Nederlandse bovenlaag, een wereld waar velen het bestaan niet van kennen en slechts weinigen toegang toe hebben. Het bestuur doet zijn best om mee te gaan met de tijd. Zo is het restaurant opnieuw ingericht en het menu aangepast. Ook de programmering en de onderwerpen van verschillende tafels zijn *up to date*. Maar dat wil niet zeggen dat tradities overboord worden gegooid. Nette kleding – ‘jasje-dasje’ voor de heren – is verplicht. Dat levert nog wel eens discussie op, maar het is niet zo dat alle jongere leden het per definitie oneens zijn met de dresscode. Integendeel. Het platenlabel Topnotch organiseerde in samenwerking met cognacmerk Henessy een feestje in De Industriële Groote Club. Dat juist dit soort bedrijven de sociëteit kiezen voor een besloten evenement wil wat zeggen. Zij richten zich op de trendsettende voorhoede van de stad.

In 2018 bestaat onze Club 105 jaar en tegen deze achtergrond heeft het bestuur de redactie van In Good Company gevraagd om een speciale uitgave te maken. Na vijf jaar intensief verbouwen en renoveren kon het jubileumboek 2013 wel een update gebruiken. Extra pagina's, ideeën genoeg, materiaal te over. Het leek ons als redactie interessant om niet alleen terug, maar vooral ook vooruit te kijken. De Club, dat zijn wij samen en omdat wij de

mening en de visie van de leden heel belangrijk vinden, hebben wij de voorzitters van de verschillende Tafels twee vragen voorgelegd over de Clubmores en de toekomst. Met veel plezier delen we een selectie van de reacties.

1 De mores (Van Dale: de zeden en de gebruiken) van de Club. Hoe zou je de mores van onze Club beschrijven? En: zijn ze nog van deze tijd?

- Ik zou de mores van de Club willen beschrijven als het gebouw waarin zij is gehuisvest: statig, traditioneel, eerder conservatief dan modern, maar solide staand midden in het bruisende leven van de mooiste stad op aarde.
- Als je een goede opvoeding hebt genoten, is de uitleg van die “Clubmores” niet nodig, het is net als thuis. Op z'n Amsterdams is het heel simpel: ‘Je hep je je te gedroage!’
- De voelende mens in plaats van de denkende mens zal meer en meer het dagelijkse beeld bepalen waardoor ook mores en omgangsvormen bepaald zullen worden.
- Ontspannen chique met het kompas op de toekomst.
- Het idee moet zijn dat de leden in de onderlinge contacten respectvol met elkaar omgaan.
- De huidige mores van de Club zijn een mooie mix van traditie en de huidige tijd. Ze zijn niet in beton gegoten.

1950 Hoogtijdagen van de Rock-'n roll

1951 Wederopbouw, start bouw Westelijke Tuinsteden

1960 De vrije zaterdag wordt in Nederland op 23 december 1960 goedgekeurd en geleidelijk ingevoerd

1966 Start bouw Bijlmermeer

1969 Amsterdam hippiecentrum; soms wel duizend Damslapers op en rond de Dam

1951

De eerste (zwart-wit) televisie-uitzending in Nederland

1956

Het Nationaal Monument op de Dam wordt onthuld op 4 mei

1964

De Beatles in Nederland #beatlesmania

1967

De Summer of Love I Aeen van de hoogtepunten van de hippie-cultuur in de jaren 60

1969

Studenten bezetten het Maagdenhuis

- Ik beschouw de mores van weleer niet meer relevant.
- Het gaat mijns inziens om het heden, het hier en nu (en de naaste toekomst).
- Binnen de Club heerst over het algemeen een open en vriendelijke sfeer, die kan blijven bestaan doordat de mensen die lid zijn en die lid worden deze sfeer waarden en (blijven) uitdragen.

‘De Club moet een baken van rust en ontmoeting vormen, en geen speelbal van impulsieve tijdsgebonden mode’

- Ons ledenbestand geeft volgens mij een ontzettend divers beeld wat betreft opleiding, achtergrond, beroep, herkomst, etc. Toch is er een verbindende factor. Dit zal gelegen zijn in een gezamenlijke waardering voor deze mores.
- De mores op de Club lijken heel deftig voor een niet-lid, en soms zelfs voor een Clublid, maar zijn eigenlijk

- de standaard in de normale omgang tussen beschaafde mensen die elkaar, waar dan ook, ontmoeten.
- Omgangsnormen (waarbij het bijvoorbeeld niet is toegestaan om te telefoneren in onze Club), zijn een vorm van wellevendheid en welwillendheid om elkaar met gepaste egards tegemoet te treden en elkaar niet te storen of te hinderen. Iedereen heeft altijd de mond vol van het verval van de (regels binnen) de maatschappij, maar een betere wereld begint bij jezelf, met je eigen gedragscodes die je hoog dient te houden, onze mores.
- De mores van onze Club zijn ingegeven door algemene beschaving en zijn inherent aan de leefwereld van een ontwikkeld, wellevend mens.
- Mores zijn ongeschreven regels of gebruiken die binnen een bepaalde context gelden. Het woordenboek Van Dale definieert het in een van zijn edities ook wel als “zeden, gebruiken, conventies”. Mores vallen, bekeken vanuit een antropologisch perspectief, altijd in de context van normen en waarden.
- Het besef dat alle leden tezamen een “eenheid in verscheidenheid” vormen, en dat die verschillende facetten glans en kleur aan onze Club dienen te geven.
- Dat luisteren en spreken twee gelijkwaardige kwaliteiten zijn, die binnen onze Club te allen tijde in harmonie gerespecteerd dienen te worden.

<p>1969</p> <p>Vrouwen mogen lid worden van de Club</p>	<p>1973</p> <p>Prins Bernhard wordt beschermheer bij de viering van het zestig-jarig bestaan</p>	<p>1973</p> <p>De eerste 'mobiele' telefoon (>1 kilo)</p>	<p>1976</p> <p>Punk doet zijn intrede</p>	<p>1980</p> <p>De eerste draagbare computer (>10 kilo) #laptop</p>
<p>1972</p> <p>Gert en Hermien hebben een hit met <i>Alle duiven op de Dam</i> #shalalalie</p>	<p>1973</p> <p>Autoloze zondagen ten tijde van de oliecrisis #denuylisindenolie</p>	<p>1976</p> <p>De Industriële Groote Club komt tot stand door een fusie tussen de Industriële Club en De Groote Club 'Doctrina et Amicitia'</p>	<p>1977</p> <p>De eerste Amsterdamse metro rijdt van Centraal Station naar Bijlmermeer</p>	<p>1980</p> <p>Kroningsoproer: Geen woning, geen kroning #Koningin-Beatrix</p>

‘Uitkijken voor niet volgen, immers dan ben je in korte tijd een reservaat waarvan het risico van uitsterven groot kan zijn’

- Dat discretie en respect fundamentele waarden zijn.
- Dat de ongeschreven mores binnen onze Club altijd ruimte zullen willen geven aan het ongekende, het bijzondere en het onverwachte, zodat wij ons altijd kunnen laven aan nieuwe inzichten.
- Wat mij betreft zijn de Clubmores zoals mores bedoeld zijn: ongeschreven gedragscodes, die de omgang net een beetje zorgvuldiger en aandachtiger maken. Het past bij de Club om stil te staan bij de ander en je te verplaatsen in zijn of haar behoeftes/verwachtingen. ‘Niemand alleen te laten staan’, maar op de ander af te stappen en een praatje aan te knopen. Of hem/haar betrekken bij je gesprek. Ik vind dat een pracht-adagium en bovendien iets van alle tijden...
- De Club moet een baken van rust en ontmoeting vor-

men, en geen speelbal zijn van impulsieve tijdsgebonden mode.

- Veranderende normen binnen de maatschappij op het gebied van bijvoorbeeld zakelijke lunches, dresscode, beschikbaarheid en bereikbaarheid, telefonie en internet zijn uiterst belangrijk om te volgen. In kleine stappen en goed doordacht. Uitzien voor niet volgen, immers dan ben je in korte tijd een reservaat waarvan het risico van uitsterven groot kan zijn. Balanceren op het koord dus.
- Om als Club te blijven bestaan, moeten we zorgen dat het een interessante plek blijft waar mensen willen samen-komen om over handel en nieuwe ontwikkelingen te spreken. Het delen van kennis op een toegankelijke manier met aandacht voor hedendaagse omgangsvormen zal de Club een *raison d'être* geven en behouden. Hiervoor zullen we dus mee moeten groeien met de ontwikkelingen en omgangsvormen in onze maatschappij, waarin megatrends als autonomie, zelfsturing, deregulatie en gedistribueerde beslissingsmechanismen de bovenhand voeren.

1981 De eerste grote anti-kernwapendemonstratie in Amsterdam
#bandebom

1987 #modern times
#Nikeairmax
#hoofddoeken
#nikab

1995 Een vrouwelijk ex-bestuurslid van de IGC dreigt tijdens hét jaarlijkse Herendiner apart gezet te worden, als ze komt.

1998 Prins Claus werpt zijn das af

2002 LinkedIn wordt geïntroduceerd

2004 Moord op Theo van Gogh

1986

Nollie van Berge zit als eerste vrouw aan aan het Herendiner (het latere Jaardiner)

1991

De eerste vrouw treedt toe tot het bestuur: Vera van Os, gevraagd door voorzitter De Meyere

1995

De populariteit van de Chippendales is ongekend
#undresscode

2002

Huwelijk van Prins Willem-Alexander en Máxima Zorregueta
#overburen

2002

Moord op Pim Fortuyn

2004

Start van Facebook

2 Bestaat onze Club nog over 105 jaar? Zo ja hoe ziet deze er dan uit? Graag je visie of je toekomstwens.

- Een van de oprichters van de Industriële Club, de heer E.S. Kerkhoven, was zeer begaan met de toekomst van de Club. In een brief aan de Club in 1946 schrijft hij “Mijne Heeren, behoudt en verbeter de niet commerciële sfeer van de Club, het cachet, hang bijv. mooie schilderyen op (de Eetzaal is ervoor ontworpen) en zorg voor goede lezingen door mensen die het vrije woord durven en kunnen gebruiken. Maak het huis van de Industrie gezellig, ook buiten de maaltyden”.
- Maar natuurlijk bestaat onze Club over 105 jaar nog! Van mij hoeft de Club daarbij niet te veranderen, de kracht zit er juist in dat de tijd in de Club altijd een beetje stil staat.
- De wandbespanning in de Clubzaal zal inmiddels weer aan vervanging toe zijn en de sneeuw van Louis Apol zal dan ook weer eens moeten worden opgefrist. De buste van Frank Swart (die in de Bestuurskamer in de plaats is komen te staan van die van koningin Juliana) is eigenlijk ook aan restauratie toe. Aangezien de gemiddelde levensverwachting tegen die tijd 125 jaar voor mannen bedraagt en 135 voor vrouwen, moesten

- er wat aanpassingen worden gedaan aan de inrichting: de lage kuipstoeltjes in het restaurant werden deels vervangen door sta-op stoelen. De Jongerenafdeling besloot zijn doelgroep uit te breiden tot de leeftijdsgrens van 70 jaar.
- Gezien de global warming is de ALV, na decennialange deliberaties, akkoord gegaan met de nieuwe dresscode. Het initiatief om het lidmaatschap open te stellen voor robots heeft het, ondanks hevig verzet vanuit de Innovatiecommissie en de commissie diversiteit, niet gehaald.
- Meebewegen moet! Maar dat betekent niet dat we de identiteit van de Club weg moeten gooien.
- De toekomst van de Club hangt ervan af of hij wel innoveert. Aandachtspunten voor innovatie: variëteit in vormen van overdracht in inspiratie, in kennis (bijvoorbeeld ook deelname aan *round table*, online platforms). Diversiteit en inzicht in passies van de leden. Elk Clublid heeft een eigen pagina waar hij/zij zich kan profileren.
- Meer aandacht voor internationale business.
- Ik verwacht dat wij andere groepen mensen aan zullen spreken, bijvoorbeeld ook meer mensen die in de Club komen werken.
- Als de IGC zelf wil blijven bestaan, zal ze elders moeten gaan wonen.
- Aanwezigheid in dit pand is niet meer de enige optie om

2006 De start van Twitter: tweeten doen wij niet over sprekers

2008 De IGC Jazz Club gaat los

2013 De IGC bestaat 100 jaar en wordt koninklijk

~laat je geest gedijen~

2013 Introductie Clubmotto: 'laat je geest gedijen'

2016 Matching diner met vluchtelingen uit Syrië en Iran

2008 Prins Friso wordt beschermheer

2009 We kunnen nu ook buiten de Club contact maken: chatten via WhatsApp

2013 Inhuldiging Koning Willem-Alexander #overburen

2015 Start verbouwing pand Industria

2017 Restaurant wordt Rienstra's Eetzaal

deel te nemen aan; dat kan ook interactief, op afstand. Wellicht toch een andere, meer moderne locatie.

- Sprekers kunnen ook presentaties geven via Skype en hologram. De Club blijft een plek om elkaar aan te raken en bij elkaar te komen.
- Het bestaansrecht is feitelijk afhankelijk van de visie van het huidige en toekomstige bestuur, afhankelijk van het vermogen om in te spelen op de behoefte(n) van de

‘De kracht zit er juist in dat de tijd in de Club altijd een beetje stil staat’

leden, aanhakend op de ontwikkeling en verandering van het tijdsbeeld. Ik zie geen reden dat de Club over tweehonderd jaar niet meer zou bestaan. Technologische ontwikkelingen zullen er zeker zijn en er zullen dingen veranderen, zoals altijd, maar ik hoop dat de mores van “ontspannen chique” altijd zal blijven bestaan, dit is mijns inziens een universele waarde.

- De Club ziet er qua leden gekleurd uit. Deze kleuring heeft

niet alleen te maken met de verschillende etnische achtergrond van onze leden, er zijn ook leden in alle leeftijdsgroepen. De voertaal is Engels, althans wanneer zich een van de vele internationale leden in het gezelschap bevindt. Het gezelschap is gemêleerd. We zijn ons zeer bewust van onze bevoorrechte positie, nog steeds, al ziet het maatschappelijke veld er heel anders uit dan in 2018. Er zijn veel meer zelfstandigen en de ‘werkweek’ bestaat uit werk, studie en zorg hetgeen tezamen het ‘werkpakket’ vormt.

- De Club is dan nog steeds een bloeiende Club; soms een oase van rust, soms onstuimig door een bruisend feest, stevige debatten vinden er plaats en diepgaande bespiegelingen. Iedereen voelt zich veilig en gerespecteerd om zijn mening te verkondigen.
- Een belangrijke voorwaarde voor een verzekerde toekomst is: de Club is vóór ‘de leden’, in alle betekenissen van het woord.
- Al met al zie ik een grote pre voor de IGC in de toekomst, omdat het sociaal samenzijn van een toplaag ondanks de digitalisering en globalisering van groot belang blijft voor intiem samenzijn en het verbinden op hartsniveau.

Dit alles lezende, hebben wij zomaar het idee dat deze en meer onderwerpen de komende eeuw onze geesten zullen laten gedijen.

2017 Voor de laatste keer kermis op de Dam

2018 Versoepeling dresscode: tot 17 uur welkom zonder das en in nette jeans #geenbloot

2018 Hotel TwentySeven opent haar deuren #voordeurdelers #nieuwewebvorenuren

2018 Amsterdam krijgt zijn eerste vrouwelijke burgemeester #FemkeHalsema

2018 105 jaar IGC, het jubileumnummer komt uit

2017

Nieuw Nederlands Dictee in de Club #JanCremer

2018

Amsterdam ArenaA wordt Johan Cruijff ArenaA #nummer14

2018

De eerste Club-app is beschikbaar voor alle leden

2018

De gloednieuwe Noord/Zuidlijn gaat open met een halte direct achter de Club

